

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 702/24
9.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија мр Сретка Јанковића, председника већа, Драгољуба Албијанића и Здравке Ђурђевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и др, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адв. Бранислава Вукосављевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 41/23 од 22.03.2024. године, у јавној седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног АЈТ, а у присуству браниоца окривљеног АА адв. Марине Јовановић Вукосављевић која се сагласила да се седница одржи у одсуству окривљеног, дана 09.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адв. Бранислава Вукосављевића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 41/23 од 22.03.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 41/23 од 22.03.2024. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 Кривичног законика и кривично дело недозвољена производња, држање и ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 2 у вези става 1 Кривичног законика па му је суд за кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од 1 године, за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 месеца и за кривично дело из члана 348 став 3 у вези става 2 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци па га осудио на јединствену

казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у које му се урачунава време проведено у притвору почев од 05.01.2023. године то је 22.03.2024. године. На основу члана 258 ЗКП оштећени ББ се упућује на имовинско правни захтев да накнаду штете остварује у парничном поступку. На основу члана 87 КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци побијане пресуде. На основу члана 264 ЗКП окривљени се обавезује да плати трошкове кривичног поступка чија висина ће бити одређена посебним решењем. Против означене пресуде жалбу је изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљеном изрекне јединствена казна затвора у трајању од три године.

Жалбе против првостепене пресуде изјавили су:

Више јавно тужилаштво у Београду, због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да се окривљеном изрекне казна затвора у трајању од 3 године.

Бранилац окривљеног АА адв Бранислав Вукосављевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о казни са предлогом да се побијана пресуда преиначи или иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду доставило је поднесак Ктж бр. 743/24 од 24.06.2024. године у којем је предложило да се жалба усвоји као основана, побија пресуда преиначи и окривљеном изрекне јединствена казна затвора у трајању од три године, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе, па је испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија уз истицање да су окривљени као и четворица оштећених након изласка из аутобуса наставили да се крећу улицама, да је окривљени ставио оружје за појас и да су потпуно нормално разговарали, те да је такву ситуацију потврдио и сведок ВВ, полицајац који је лишио слободе окривљеног и због тога није било никаквог основа да се тврди да је код оштећених постојао било какав страх или узнемиреност.

Овакви жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени као неосновани будући да су оштећени саслушани током поступка и изјашњавајући се о догађају су навели да су предметног дана били у аутобусу бр. 81, да су ГГ и ДД седели позади на задњој клупи у аутобусу док су ЂЂ и ЕЕ били у предњем делу аутобуса, те да су ЂЂ и ЕЕ гледали смешне клипове на мобилном телефону и смејали се и да су им се у неком тренутку придружили ГГ и ДД у задњем делу аутобуса и да је у једном тренутку човек који је седео напред у аутобусу устао и кренуо ка њима, извадио пиштољ и уперео га према њима те им наредио да изађу из аутобуса. Навели су такође да су се уплашили за

свој живот и живот својих друга, те да је тај човек тражио да изађу из аутобуса и они су били принуђени да то ураде, а да никога нису дирали нити сметали било коме у аутобусу. Тог човека су први пут видели и он није имао разлога да им прети. Изашли су из аутобуса, окривљени је пиштољ вратио за појас, онда је загрлио ЕЕ причао им да је полицајац али је убрзо након тога наишао полицајац у цивилу и тај полицајац га је савладао те је дошла интервентна и након тога су отишли сви да дају изјаву. Искази ових сведока су правилно прихваћени од стране првостепеног суда будући да су међусобно сагласни а сагласни су такође и са исказом сведока ВВ који се у том тренутку налазио у аутобусу у цивилном оделу и који је у потпуности потврдио исказе сведока оштећених.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија уз истицање да окривљени никада није покушао да сакрије да поред оружја које је затечено код њега у кући у којој живи постоји муниција и ручна бомба су оцењени као без утицаја на доношење другачије одлуке будући да сама чињеница да је окривљени држао предметно оружје, пре свега биће елемента предметног кривичног дела.

Имајући у виду да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено првостепени суд је извео правилан закључак у погледу правне квалификације и кривице окривљеног правилно налазећи да се у радњема окривљеног стичу објективна и субјективна обележја једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, једно кривично дело угрожавања сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ и једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 2 у вези става 1 Кривичног законика због чега су супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија и због повреде Кривичног законика оцењени као неосновани.

Неосновани су жалбени наводима којима се првостепена пресуда побија због одлуке о кривичној санкцији будући да је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције правилно имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика који су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног суд је ценио његове личне прилике, чињеницу да је отац двоје деце, да се налази у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, да је осуђиван, да је делимично признао извршење кривичних дела које су му стављене на терет, да је био коректан и није одуговлачио поступак, док отежавајућих околности на страни окривљеног није нашао. Имајући у виду све напред наведене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих околности првостепени суд је правилно наведеним олакшавајућим околностима дао значај нарочито олакшавајућих околности, те је окривљеном за кривична дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 1 године, за кривично дело угрожавања сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 месеца и за кривично дело недозвољена производња, држање и ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 2 у вези става 1 Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у

које му се урачунава време проведено у притвору почев од 05.01.2023. године до 22.03.2024. године, за шта је у образложењу побијане пресуде дао јасне и непротивречне разлоге који у свему прихватљиви и за Апелациони суд у Београду.

Ценећи степен повреде заштићеног добра и степен кривице окривљеног и Апелациони суд у Београду налази да су управо овако изреченом јединственом казном затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у које му се урачунава време проведено у притвору у односу на окривљеног остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика а у оквиру опште сврхе кривичне санкције из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Првостепени суд је такође правилно на основу одредбе члана 87 Кривичног законика окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета који су наведени у изреци побијане пресуде.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар
Александар Багаш, с.р.

Председник већа-судија
мр Сретко Јанковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић